Kjöbenhavnsposten.

Redigeret og udgiven af A. P. Liunge.

11te Aarg. Mandag d. 6. Marts 1837. Nr. 65.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Gjensvar til C. F. B.

„Naar man vil forsvare en slet Sag, eller med andre Ord, naar man vil forsvare et slet Angreb paa en god Sag, er der ogsaa en Udvei, som altid er paa rede Haand for den, der vil benytte samme", nemlig at forudsætte det, man vil bygge sin Paastand paa, eller uddrage sine Slutninger af, som givet; at erklære alt, hvad man fremsætter, for at være vist og almindeligt bekjendt; naar dette gjøres i en vis suffisant Tone, faaer det den flygtige Læser — Dagbladene pleie ikke just at studeres — til at overse, at der blot mangler en Smule Bevis; men saadanne Lapperier, oven i Kjøbet saa kjedsommelige, som at skulle bevise sine Ankepunkter, er det jo næsten ogsaa en Skam at bebyrde en Dialektiker, som C. F. B. med.

Hans Styrke bestaaer just i disse som Troesartikler fremsatte Paastande, disse dristige Slutninger; en lille Analyse vil jeg være saa fri at tilfoie.

C. F. B. nævnede, foruden Bestyrelsens Personlighed, tillige tre Ting en passant som slette, nemlig Bedækningen, Traineringen og Valget af Udsætterheste; i sit Svar til mig lover han at **udvikle** dette; jeg skal ikke negte, at jeg var nysgjerrig efter denne Udvikling, som jeg her vil gjennemgaae en Smule.

1) **Bedækningen.** Hans Anke bestod som bekjendt i, at der ved Siden af Cochrane og Rubini brugtes Beskelere af den gamle Race. Han fik til Svar, at det er **en Pligt** for Bestyrelsen at bruge dem; han kan altsaa ikke dadle den fordi den gjør sin Pligt; men dadles skal den dog! hvordan kommer han da ud deraf? — Han dadler den **fordi dette er dens Pligt!** den skulde nemlig have gjort Forestilling om at blive fri for at levere Brugsheste til de kongelige Stalde. Skjøndt han er en stor Ven af Slutninger, er han, besynderligt nok, ikke falden paa den, at Bestyrelsen vist ikke vil undlade at gjøre dette, saasnart Omstændighederne tillade det; i det mindste havde han tilforladelige Præmisser til **denne** Slutning i den Omstændighed, at Oekonomi-Commissionen — som han jo nu engang tænker sig identisk med den nærværende Direction — har bevirket, at de kongelige Prindsers og Prindsessers Stalde ikke længer recrutteres fra Stutteriet. Han forbigaaer ogsaa, at Recrutteringen af Hs. Majestæts egne Stalde udenfor Stutteriet neppe er mulig, før de i Landet fordeelte Fuldblodshingsters Afkom er voret til.

Der er, som bekjendt, blandt det hippologiske Publicum flere Partier; eet holder paa Landracen, forkaster Fuldblodet, og anseer det som en stor Synd ikke at vedligeholde de gamle Stutteriracer, et andet sætter Fuldblodet over alle andre Racer*). Ligesom Bestyrelsen nu er erklæret udulig af en Fuldblodsven, **fordi den bruger Stutterihingster ved Siden af Fuldblodshingster**, saaledes vil der vist ogsaa komme en

*) Dette sidste Parti havde for flere Grene, dog mest affondrede af personlige Grunde. Man antog dem nu forsonede og forenede, men C. F. B. har ved atter i sin Iver at opfriske de gamle beklagelige og den forædlede Hesteavl saa skadelige Stridigheder, der udbrød ved Indbydelsen til at oprette Selskabet til Hesteavlens Fremme, manet den Dæmon, man troede begraven, frem igjen. Han viser her sit Flag; har han da ganske glemt, at den djærve og grundige „Revselse" fra Hs. Durchlauchtighed, han atter minder om, mødtes af en ligesaa djærv og grundig „contra-Revselse" der endnu venter paa Gjendrivelse; har han overseet, at Selskabet, uagtet alle de Bestræbelser, der gjordes for at qvæle det i dets Fødsel, dog stod sin Prøve, medens flere andre Baner, som dog bekjendte sig til den sande Tro, ere saligt hensovede og andre ligge paa Sygeleiet; han glemmer ogsaa, at de **flere Gange efter Indbydelsens Udstedelse** foretagne Valg af Publicum ere faldne paa nogle af de Mænd, han har angrebet; — derimod glemmer han ikke ved denne Leilighed at nedrive Lodtrækningshestene, — men han glemmer som sædvanligt Beviset.

Thorvaldsens Museums Smaatryk-Samling 1837

ment mod Directionen maatte fordærve hans Sag, om den ogsaa forresten var god.

Kjøbet af Heste i England var som bekjendt Mange en Torn i Øinene; deels vilde det være en behagelig Tour for mangen ung hippologisk Herre, deels var det jo rigtignok en alt for stor Dristighed af Directionen at forbigaae dem, som i deres egne Tanker burde været udvalgte enten paa Grund af deres Kundskaber eller Stilling, og at vælge Mænd, den havde Tillid til, uden andre Hensyn, og endelig at fravige den gode gamle Skik at kjøbe Fuldblodet paa Augustenborg, og i dets Sted at gaae til den oprindelige Kilde, maaskee i den formastelige Tanke der at kunne faae endnu bedre Heste, end Fleertallet af de forhen indkjøbte Fuldblodsheste, som dog vare udvalgte af „Mænd af Faget." Naturligviis maatte de Udsendte være beredt paa mange Udbrud af den megen Galde, der imidlertid samlede sig i mange Maver baade her i Byen og andetsteds, og frem for alt maatte de vente Hestene paa det ubarmhjertigste gjennemheglede, om det saa havde været Eclipse selv, de havde bragt med. Man har heller ikke glemt at udhæve, at den ene Udsendte kun var Stutteriets Avlsbestyrer, men hvad man naturligviis glemte, var, at han i en lang Række af Aar har drevet Hesteavl for egen Regning, at han har indkjøbt en af de bedste private Fuldblodshingster, og noie kjender Stutteriets Tilstand.

Man har ogsaa allerede seet et Par Kritiker over Hestene, men at disse, trods den umiskjendelige gode Villie til ikke at levne dem Ære for 2 ß., og trods det Forstørrelsesglas, hvori man har speidet efter Feil, og det Formindskelsesglas, hvormed man har betragtet deres Fortrin, ikke har kunnet navngive andre Feil, end at Rubini er rød, og at Hopperne kunde være større, — hvortil alle Udsættelserne, ret beseete, reducere sig — er ligesaa stor Triumph for Kjøberne og Anbefaling for Hestene, som at Rubini i de sidste to Aar har bedækket i eet af Englands bedste Stutterier, at den i samme Tid har bedækket private Hopper for 12 Gu. eller circa 120 Rbd. Stykket, og at den er offentligt roest af den bekjendte Nimrod, hvis Skotvinge vore Critici ikke ere værd at løse, naar Talen er om at bedømme ædle Heste.

Skulde C. F. B. oftere have Lyst offentlig at omtale disse Heste, anmodes han om at levere en sammenlignende Kritik mellem dem og de Fuldblodsheste, der forhen ere solgte til Stutteriet; skulde han forbigaae noget, skal jeg have den Fornøielse at levere et lidet Supplement, tildeels af trykte Kilder.

Den 12te Februar, 1837.

B. F. C.

Nyheds-Post.

Kjøbenhavn, den 6te Marts 1837. **Bulletin den 6te Marts:** „Hs. Majestæt Kongens Søn har i afvigte Nat været ideligen afbrudt af Hosten, som dog har været mindre voldsom; iøvrigt er Allerhøistsammes Befindende som i de senere Dage."

— Fra Rom meldes, at Thorvaldsen har overtaget en ny Sculptur-Bestilling til Torlonias Villa. — Küchler skulde begynde paa at male Oberstlieutn. Poulsens Familie efter en Composition af Thorvaldsen. Constantin Hansen malede paa et Stykke, forestillende „Romere, der spille Boccia paa Pladsen foran Vestatemplet." Ernst Meyer havde fuldendt et Maleri, som man anseer for det bedste, der er udgaaet fra hans Pensel. Det forestiller en Udskibning paa Capri henimod Aften.

— I „Hamburger Beobachter" tilbyder en Hamborger sig at skjænke de Fattige i Altona 500 Mk. Bco, „dersom Kongen af Danmark vil ophæve Tal-Lotteriet, der styrter saa mange Mennesker i Ulykke."

Etatsraad og Landcommissair Jochims i Slesvig, har nylig gjort Universitetet i Kiel en Present med sin af over 150 Oliemalerier bestaaende Malerisamling.

(Kieler Correspondenzbl.)

Theatret. — De til Opførelse i denne Uge ansatte Stykker ere: Imorgen (Tirsdag) „Et ungt Ægtepars Huusholdning" og „Guldkorset"; Onsdag (for Tirsdags-Abonnenterne) „Lastdrageren" (første Gang); Torsdag „Coliche" og „Barselstuen"; Fredag „Capriciosa"; Løverdag „Lastdrageren."

☞ Red. maa bede de ærede Forfattere af flere for længere Tid siden modtagne og til Optagelse bestemte Artikler behageligst at undskylde, at disse have maattet vige Pladsen for nogle sildigere indløbne, hvis Meddelelse, enten paa Grund af Gjenstandens Vigtighed eller en stedfindende Discussion, ikke kunde udsættes. Af saadanne ville Finantssagen (om hvilken en Artikel af Grosserer Nathanson vil optage Numeret imorgen) og Discussionen Frederiksborg Stutteri endnu have Krav paa nogle Nr.; hvor næst vi imidlertid haabe efterhaanden snart at skulle afdrage den os til hine Forfattere paahvilende Forpligtelse. Vi tillade os derhos gjentagende at gjøre opmærksom paa, at i Regelen ingen Artikel kan ventes optagen i dette Blad, med mindre at Forfatteren ved sammes Indlevering navngiver sig for Redacteuren.

Færdig fra Trykkeriet Mandag Eftermiddag Kl. 6.

For dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adel- og Gothersgade, Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle kongelige Postcontoirer; Prisen er qvartaliter 2 Rbd. 48 ß S. og T. for indenbyes og 3 Rbd. 8 ß Sølv for udenbyes Abonnenter.

Trykt, med Hurtigpresse, i det Høst'ske Officin, ved Carl C. Werner.